

A törlést kérelmező védjegye: A „DANIEL & MAYER MADE IN ITALY” olasz szövédjegy (472351. sz. védjegybejelentés) a 25. osztályba tartozó áruk tekintetében, és a „DANIEL & MAYER”, Olaszországban „ruházati cikkek és kiegészítők gyártásával és értékesítésével” kapcsolatban használt nem lajstromozott szövédjegy.

A törlési osztály határozata: A törlési osztály a törlés iránti kérelemnek részben helyt adott.

A fellebbezési tanács határozata: A fellebbezési tanács a fellebbezést elutasította.

Jogalapok: A 207/2009 rendelet 8. cikkének megsértése és helytelen alkalmazása.

2010. október 8-án benyújtott kereset — MOL kontra Bizottság

(T-499/10. sz. ügy)

(2010/C 346/102)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: MOL Magyar Olaj- és Gázipari Nyrt. (Budapest, Magyarország) (képviselők: N. Niejahr ügyvéd, F. Carlin Barrister és C. van der Meer ügyvéd)

Alperes: az Európai Bizottság

Kereseti kérelmek

- A Törvényszék semmisítse meg a megtámadott határozatot; vagy
- másodlagosan annyiban semmisítse meg a megtámadott határozatot, amennyiben az elrendeli, hogy a felperes térítse vissza a támogatás összegét;
- kötelezze az alperest a saját költségeinek, valamint a felperes részéről az eljárás kapcsán felmerült költségeknek a viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen keresettel a felperes a 2010. június 9-i C(2010) 553 végleges bizottsági határozat megsemmisítését kéri, amely határozat a közös piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánította a magyar hatóságok által a Magyar Olaj- és Gázipari Nyrt. („MOL”) javára, a MOL és a magyar állam közötti megállapodás eredményeképpen nyújtott támogatást, amely értelmében a társaság mentességet kap a magyar bányászati törvény 2008 januárjában történt módosítását követő bányajáradék-emelés alól [C 1/2009 (ex NN 69/2008) állami támogatás]. A felperest a megtámadott határozat az állítólagos állami támogatás kedvezményezettjeként tünteti fel, és e határozat úgy rendelkezik, hogy Magyarország fizettesse vissza a felperessel a támogatás kamatokkal növelt összegét.

Keresete alátámasztására a felperes három jogalpra hivatkozik:

Először is úgy érvel, hogy az alperes tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy a felperes bányászati jogainak 2005-ben történt meghosszabbítása a bányászati törvény

2008-ban történt módosításával együtt véve jogellenes és a közös piaccal összeegyeztethetetlen állami támogatásnak minősül, és elrendelte ezen állítólagos támogatás kamatokkal növelt összegének visszatérítését. A felperes többek között azt állítja, hogy az alperes megsértette az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdését, amikor úgy találta, hogy:

- a 2005. évi meghosszabbítási megállapodás és a bányászati törvény 2008. évi módosítása együtt állami támogatásnak minősül az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése alapján;
- az állítólagos támogatás szelektív, azon téves következtetés alapján, miszerint a megfelelő referenciarendszer az engedélyezési rendszer, és nem a bányászati törvény;
- az állítólagos támogatás előnyben részesítette a felperest, azon tény ellenére, miszerint a felperes magasabb bányajáradékot fizetett, mint amit az állítólagos támogatás hiányában, vagy a bányászati törvény 2008. évi módosítása értelmében kellett volna fizetnie, és mindenesetre Magyarország piaci szereplőként járt el, és a meghosszabbítási megállapodást gazdasági megfontolások indokolták;
- az állítólagos támogatás torzította a versenyt, jóllehet a többi piaci szereplő nem fizetett magasabb járadékot a módosított bányászati törvény értelmében.

Másodszor, és másodlagosan a felperes úgy érvel, hogy az alperes megsértette az EUMSZ 108. cikkének (1) bekezdését, amikor a meghosszabbítási megállapodást (amely nem minősült állami támogatásnak 2005-ben történt megkötése és a bányászati törvény 2008-ban történt módosítása közötti időszakban, csupán a bányászati törvény 2008-ban történt módosításának hatályba lépésével minősült annak) nem a létező támogatásokra alkalmazandó szabályok szerint értékelte.

Harmadszor, és harmadlagosan, amennyiben a Törvényszék úgy találná, hogy az intézkedés támogatásnak minősül, a felperes arra hivatkozik, hogy az alperes megsértette az eljárási rendelet 14. cikkének (1) bekezdését a visszatérítés elrendelésével, mivel az összeg felperes általi visszatérítése megsérti a felperesnek a meghosszabbítási megállapodás stabilitásába vetett jogos bizalmát, valamint a jogbiztonság elvét.

2010. október 19-én benyújtott kereset — Dorma kontra OHIM — Puertas Doorsa (doorsa FÁBRICA DE PUERTAS AUTOMÁTICAS)

(T-500/10. sz. ügy)

(2010/C 346/103)

A keresetlevél nyelve: angol

Felek

Felperes: Dorma GmbH & Co. KG (Ennepetal, Németország) (képviselő: P. Koch Moreno, ügyvéd)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)